

РЕШЕНИЕ

№ 689

гр. София, 30.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, второ отделение 27 състав,
в публично заседание на 28.11.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Петров

при участието на секретаря Цветанка Митакева, като разгледа дело номер **8839** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, вр. чл.38, ал.8 от Закон за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба подадена от Г.-Н. Е. - Н., чрез адв. Ш., срещу Решение № ППН-01-287/2021 от 19.09.2022г. на Комисията за защита личните данни, с което е обявена за основателна жалба ППН-01-287/31.03.2021г. (подадена от О. Ч. Й.) и на основание чл.58, §2, б.“б“ от ОРЗД (Регламент (ЕС) 2016/679) е отправено до администратора на лични данни Г.-Н. Е. – Н., в качеството ѝ на председател на УС на ЕС находяща се на адрес [населено място], [улица], официално предупреждение за нарушение на чл.32 от регламента.

Жалбоподателката поддържа, че решението на КЗЛД е необосновано и незаконосъобразно. Поддържа, че са налице вътрешни противоречия на акта, като от една страна се приема, че липсват доказателства жалбоподателката с конкретни действия да е нарушила правото на лични данни на О. Ч. Й., но в същото време с решението се уважава жалбата му и се налагат санкции. Поддържа възраженията си в хода на административното производство, че не е извършила действия, с които да е нарушила правата на заинтересованата страна. Прави искане опреният акт да бъде отменен.

Ответната по жалбата страна – Комисия за защита на личните данни, чрез своя пълномощник оспорва жалбата.

Заинтересованата страна – О. Ч. Й. – сезирал КЗЛД, чрез своя пълномощник оспорва жалбата.

Софийска градска прокуратура не взема становище.

Съдът като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и взе предвид доводите на страните, приема следното:

Административното производство пред КЗЛД е образувано въз основа на жалба подадена от О. Ч. Й. срещу Г.-Н. Е. – Н. в качеството ѝ на председател на УС на ЕС и като такъв – администратор на лични данни. Жалбоподателят е изложил твърдения, че с конкретни действия ответницата е извършила нарушения на ЗЗЛД, изразяващи се в „неправомерно обработване на личните данни без правно основание“ и „неправомерно разпространение на личните данни без правно основание“. Конкретните фактически обстоятелства на които жалбоподателят се е позовал са, че в качеството си на собственик на апартамент в жилищната сграда е „пуснал“ молба до председателя на УС на ЕС, да му предостави чип от асансьора, тъй като такъв не му се бил предоставял повече от година, с което се ограничава правото му да ползва съоръжения – общи части на сградата. Твърди, че след получаване на поканата ответницата, вместо да представи отговор, е разлепила поканата на видно и общодостъпно място във входа на кооперацията, без да защити данните отнасящи се за физическото лице в нея – три имена, ЕГН, телефон, мейл, адрес, вкл. подписът, както и за недвижимия имот, който е негова собственост, с което е нарушила правата му по ЗЗЛД. Прави искане КЗЛД като установи нарушението, да предприеме необходимите мерки по чл.38г ЗЗЛД включително, налагане глоба на нарушителя.

Жалбата е приета за допустима и е образувано производство пред КЗЛД по реда на чл.38 ЗЗЛД. В хода на производството са разменени становища между участниците и събрани са доказателства , в това число фотоснимки, както и поканата, за която в жалбата се твърди, че е била разлепена във входа на жилищната кооперация. Поканата е адресирана от О. Ч. Й. до Г.-Н. Е. – Н. в качеството ѝ на председател на УС на ЕС, относно: „преустановяване на действия, с които се пречи, да ползвам жилището си, посредством лишаването ми от възможност да ползвам общи части и предаване на програмиран чип за ползване на асансьора, находящ се в сграда на административен адрес: [населено място], район „В.“, [улица];“. Посочено е в поканата, че след избора за председател на УС на ЕС на проведено на 11.03.2019г. ОС, Г.-Н. Е. – Н. следва да осъществява фактическото управление на ЕС. Сочи се, че след подмяна на системата за контрол на достъп до сградата, той получил нови чипове, които са деактивирани за функция асансьор, с което са му създадени пречки за ползването на собствения му имот, както и на общите части. Уточнява, че само в правомощията на общото събрание на ЕС е да уреди ред за ползване на общите части на сградата, но дори и то не може да лиши етажните собственици от възможността да ползват общите части. Всякакви решения на общото събрание в противен смисъл са извън компетентността му, нищожни са и не обвързват етажните собственици. По-нататък в поканата е посочено, че неплащането на суми, дължими от етажен собственик, не може да бъде основание за ограничаване на правото на собственост и не може да е причина за деактивиране на чипа за ползване на асансьора, като отношенията във връзка с плащането на дължимите суми към ЕС следва да се уредят по законоустановения ред. С оглед на тези твърдения е отправена покана, в срок от 3 дни от получаването ѝ, да му предостави 1 брой чип, който да е надлежно програмиран с активирана функция за ползването на асансьора, като в противен случай подателят ще потърси правата си по съдебен ред.

В производството пред КЗЛД са проведени открити заседания, на които са разпитани

и водени от участниците свидетели. Въз основа на събраните доказателства, КЗЛД в обжалваното Решение № ППН-01-287/2021 от 19.09.2022г. е приела за доказано, че копие от гореописаната покана на 29.03.2021г. е било залепено от вътрешната страна на портиерната, във входа на етажната собственост на [улица], но е приела, че не се доказва поканата да е залепена от Г.-Н. Е. – Н.. Доколкото обаче, в поканата се съдържат лични данни и е установено, че в ЕС липсват правила за обработване на лични данни, за комуникация между ръководството и останалите членове на ЕС, както и ред за съобщаване на адресирани до ЕС съобщения, призовки и покани, Комисията е приела, че е налице нарушение на чл.32 от Регламент (ЕС) 2016/679, с оглед на което следва да се наложи корективна мярка по чл.58, § 2, буква „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679. По тези съображения е постановен диспозитив, с който обявява жалбата за основателна и на основание чл.58, § 2, буква „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679 отправя до администратора на лични данни Г.-Н. Е. – Н. в качеството ѝ на председател на УС на ЕС, официално предупреждение за нарушение на чл.32 от регламента.

В съдебното производство са представени доказателства за водени съдебни дела между страните и ЕС.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Обжалва се решение на КЗЛД, с което е уважена депозираната жалба и са приложени мерките по чл. 58, параграф 2, от Регламент (ЕС) 2016/679. Решението на Комисията, на основание чл.38, ал.8 от ЗЗЛД подлежи на обжалване по реда на АПК.

Съгласно правомощията си по чл.146 АПК съдът при преценка законосъобразността на административния акт проверява дали е издаден от компетентен орган (т.1), в съответната форма (т.2), допуснато ли е съществено нарушение на административно-производствени правила при издаването му (т.3), налице ли е противоречие на административния акт с материалноправни разпоредби (т.4) и несъответствие с целта на закона (т.5), като съдът не е ограничен от посочените от оспорващия основания, а проверява всички основания по чл.146 АПК.

Съответствието на оспорения акт с материалния закон се преценява към момента на издаването на административния акт (чл.142, ал.1 АПК).

Обжалваното решение е издадено от компетентен колективен орган съгласно чл. 38, ал. 3 от ЗЗЛД, прието е при необходимия кворум и с необходимото мнозинство - арг. чл. 9, ал. 3 от ЗЗЛД. Съгласно чл. 7, ал. 1 от ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4 членове, а решенията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете - чл. 9, ал.3. В случая оспореното решение е взето с необходимото мнозинство – председател и трима членове, с оглед на което същото е валидно. Жалбата е разгледана в открито заседание с призоваване на участниците като им е дадена възможност да се запознаят с представените по преписката документи, да вземат становище и да направят своите възражения и доказателствени искания. По тези съображения съдът приема, че при издаване на акта не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да са ограничили правото на защита на участник.

Обжалваният акт обаче, противоречи на материалноправните разпоредби.

За да обоснове прилагането на мярка по чл.58, § 2, буква „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията в мотивите на обжалвания акт е приела, че от събраните писмени и гласни доказателства се установява, че в ЕС липсват правила за обработване на

лични данни, за комуникация между ръководството и останалите членове на ЕС, както и ред за съобщаване на адресирани до ЕС съобщения, призовки и покани, което представлява нарушение на чл.32 от Регламент (ЕС) 2016/679.

Видно е от разпоредбата на чл.38, ал.3, вр. ал.1 ЗЗЛД, че Комисията може да приложи мерките по чл.58, § 2, буква „б“ от Регламент (ЕС) 2016/679, само когато установи нарушаване на правата на субекта на данни по Регламент (ЕС) 2016/679 и по ЗЗЛД. В случая, О. Й. е сезирал КЗЛД с твърдения за нарушени права по Регламент (ЕС) 2016/679 и по ЗЗЛД, от поставянето на подадена от него до председателя на УС на ЕС покана за предоставяне на чип, програмиран за достъп до асансьора на сградата, на място до информационното табло на ЕС – на стъклената врата на портиерното помещение. От една страна, напълно обоснован е фактическият извод на Комисията, че в производството не са събрани доказателства тази покана да е поставена – разлепена от посоченото за нарушител лице - Г.-Н. Е. – Н.. Липсват както преки, така и косвени доказателства това да е извършено от нея или по нейно поръчение. Обосновани са и изводите на Комисията, че от представените писмени доказателства, както в административното, така и в съдебното производство е видно, че отношенията в ЕС са влошени, заведени са съдебни дела за преустановяване на действия с които се пречи на собственик да упражнява правата си, има спорове относно задължения към ЕС и др. При всички положения обаче, за да бъде уважена жалба пред КЗЛД, следва да се докаже извършено спрямо субекта на данни нарушение на правата му по Регламент (ЕС) 2016/679 или по националния закон. В този случай, с оглед общия принцип за разпределяне на доказателствената тежест в процеса обективиран в чл.154, ал.1 ГПК, както и в чл.170, ал.1 АПК, съгласно който всяка страна, която черпи благоприятни за себе си правни последици от даден факт носи тежестта да го докаже, в тежест на субекта на данни е да установи с пълно и главно доказване съществуването на факти, които да мотивират извод за извършено спрямо него нарушение. В случая при условията на пълно и главни доказване следваше да установи в процеса, че поканата съдържаща негови лични данни е поставена – разлепена във входа на сградата, именно от председателя на УС на ЕС или това е станало по нейно поръчение или съгласие. В процеса такива доказателства не се събраха. До този извод е достигнала и Комисията в обжалвания акт, като в мотивите е приела, че копие от поканата има и в други членове на ЕС, в това число и при самия жалбоподател. От събраните пред Комисията писмените доказателства, както и от показанията на разпитаните в производството свидетели се установява наличието на много спорове в ЕС. Установява се, че на информационното табло на ЕС във входа на сградата освен, че се поставят документи и съобщения от органите на управление на ЕС от значение за дейността на ЕС, но се случва там да има съобщения и обяви поставяни от различни собственици, по други въпроси различни от общите за ЕС. В тази връзка не може да се презюмира, че след като документ е поставен на информационното табло или на вратата на портиерното помещение, той е поставен там от председателя на УС или дори с нейно знание. Обоснован е изводът на Комисията, че с оглед многото спорове в ЕС и конкретно обтегнатите отношения между страните в настоящия процес, при тези доказателства не може да се изключи възможност поставянето на тази покана да е именно с цел влошаване още повече на отношенията между страните. При наличие на съмнение обаче, за това дали посоченият в жалбата нарушител има отношение към поставянето на поканата, сезираният орган е следвало при приложение на горепосочения принцип за

разпределяне на доказателствената тежест да приеме, че твърденията за извършено нарушение са недоказани, който извод не може да обоснове уважаване на жалбата, какъвто диспозитив е постановила КЗЛД в обжалвания акт.

На следващо място, не се установява нарушение на чл.32 от Регламент (ЕС) 2016/679, както е приела Комисията. Разпоредбата гарантира сигурност на обработването на лични данни и гласи, че като се имат предвид достиженията на техническия прогрес, разходите за прилагане и естеството, обхватът, контекстът и целите на обработването, както и рисковете с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица, администраторът и обработващият лични данни прилагат подходящи технически и организационни мерки за осигуряване на съобразено с този риск ниво на сигурност, включително, *inter alia*, когато е целесъобразно: а) псевдонимизация и криптиране на личните данни; б) способност за гарантиране на постоянна поверителност, цялостност, наличност и устойчивост на системите и услугите за обработване; в) способност за своевременно възстановяване на наличността и достъпа до личните данни в случай на физически или технически инцидент; г) процес на редовно изпитване, преценяване и оценка на ефективността на техническите и организационните мерки с оглед да се гарантира сигурността на обработването. В конкретния случай, от писмените доказателства и показанията на разпитаните в административното производство свидетели единствено се установява, че ЕС има информационно табло за поставяне на съобщения, което се намира във входа на сградата и не е видимо от външна страна, тоест достъп до него имат само обитателите в сградата. В тази връзка като се съобразят конкретните обстоятелства от значение за преценка на рисковете съгласно чл.32 от Регламент (ЕС) 2016/679, не става ясно защо Комисията приема, че следва да приложи мярка по чл.58 от Регламента. Конкретно се касае за обработване на лични данни на собственици в ЕС, които данни се съдържат в книгата на етажната собственост, достъпът до който е ограничен и по силата на чл.7, ал.4 ЗУЕС, но достъп до тях има председателят на УС на ЕС. В производството пред КЗЛД, не се установява нарушение от страна на председателя на УС при обработването на личните данни съдържащи се в книгата на ЕС; не се установяват по-големи рискове с оглед спецификата на обработването на лични данни на ЕС, нито, че достъп до тях има и различно лице от оправомощените по ЗУЕС. Не са изложени мотиви коя от цитираните по-горе мерки по чл.32, т.1 от Регламент (ЕС) 2016/679, Комисията счита, че е било целесъобразно да се приложи и евентуалното ѝ неприлагане да е основание за налагане на предупреждение по чл.58 от Регламент (ЕС) 2016/679. Вътрешните противоречия на обжалвания акт, липсата на логическа връзка между разпоредителната част и фактическите установявания в мотивите, както и липсата на материалноправно основание за прилагане на мерките по чл.58, пар.2 от Регламент (ЕС) 2016/679, мотивират извода на съда, че обжалваното Решение № ППН-01-287/2021 от 19.09.2022г. на КЗЛД е незаконосъобразно и следва да бъде отменено по жалбата на от Г.-Н. Е. – Н..

По отговорността на страните за разноски:

При този изход на делото право на разноски на основание чл.143, ал.1 АПК има жалбоподателката, като в нейна полза следва да бъдат присъдени сторените разноски от 10 лв. – платена държавна такса.

Съгласно чл.38, ал.2 Закон за адвокатурата, адвокатът оказал безплатна адвокатска помощ на лицата по ал.1 има право на адвокатско възнаграждение в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по чл. 36, ал. 2, като в този случай насрещната страна следва да бъде осъдена да го заплати. По делото е представен договор за

правна защита и съдействие, в който е отразено, че адвокатът оказва безплатно адвокатска помощ на материално затруднено лице. В този случай, в полза на адвоката следва да бъде присъдено адвокатско възнаграждение размер на 600 лева, на основание Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения в ред. от ДВ бр. 68 от 31.07.2020 г.

Воден от горното, Административен съд София град, 27 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Г.-Н. Е. – Н., Решение № ППН-01-287/2021 от 19.09.2022г. на Комисията за защита личните данни.

ОСЪЖДА Комисията за защита личните данни **да заплати** на Г.-Н. Е. – Н. с адрес; [населено място], [улица], на основание чл.143, ал.1 АПК, сумата 10 лева – съдебни разноски.

ОСЪЖДА на основание чл. 38, ал.2 Закон за адвокатурата, вр. чл.143, ал.1 АПК, Комисията за защита личните данни **да заплати** на адв. Димитър Петров Ш., САК, с адрес на кантората: [населено място], [улица], сумата от **600 лева** – адвокатско възнаграждение за оказана безплатна адвокатска помощ и съдействие по адм. дело № 8839/2023г. на АССГ, 27 състав, на жалбоподателката – Г.-Н. Е. – Н..

Решението е постановено при участието на О. Ч. Й. като заинтересована страна по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: